

V Bruseli 16. marca 2026
(OR. fr)

7312/26

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

POZNÁMKA

Od: Generálny sekretariát Rady
Komu: Delegácie
Predmet: Návrh zmien Rokovacieho poriadku Súdneho dvora

Delegáciám v prílohe zasielame list predsedu Súdneho dvora Európskej únie Koena Lenaerts a z 12. marca 2026 adresovaný predsedníčke Rady Európskej únie Marilene Raounaovej, v ktorom predkladá návrhy zmien rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

SÚDNY DVOR
EURÓPSKEJ ÚNIE

Predseda

Luxemburg 12. marca 2026

*Vážená pani
Marilena Raouna
Štátna tajomníčka
pre európske záležitosti
Predsedníčka Rady Európskej únie
Rue de la Loi, 175
B-1048 Brusel*

Vážená pani predsedníčka,

v súlade s článkom 253 šiestym odsekom Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkom 106a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu si dovoľujem predložiť Rade na schválenie návrh zmien Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, nachádzajúci sa v prílohe.

Cieľom tohto návrhu je na jednej strane objasniť rozsah výnimky uvedenej v článku 38 ods. 4 rokovacieho poriadku, aby sa odstránila akákoľvek neistota týkajúca sa možnosti členských štátov používať svoj vlastný úradný jazyk v konaniach pred Súdny dvorom, a zjednodušiť alebo zrušiť určité formality v iných ustanoveniach uvedeného poriadku, ktoré sa nezdajú byť nevyhnutné a majú vplyv na dĺžku konaní pred Súdny dvorom.

Návrh má na druhej strane za cieľ zohľadniť skúsenosti získané pri trojročných obmenách zloženia Súdneho dvora, ktoré sa vyznačovali súbežným odchodom viacerých sudcov a nutnosťou včas vypracovať veľký počet rozhodnutí pred ich odchodom a zabezpečiť plynulejšie vybavovanie vecí najmä tým, že predseda rozhodovacej komory bude môcť svojím podpisom osvedčiť skutočnú účasť sudcu na porade, pokiaľ k vyhláseniu rozhodnutia dôjde po odchode tohto sudcu zo Súdneho dvora.

Znenie tohto návrhu je priložené vo všetkých úradných jazykoch a obsahuje dôvodovú správu, na ktorú si dovoľujem odkázať.

Prijmite, pani predsedníčka, ubezpečenie o mojej najhlbšej úcte.

Koen Lenaerts

NÁVRH ZMIEN ROKOVACIEHO PORIADKU SÚDNEHO DVORA

Dôvodová správa

Tento návrh zmien Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý je založený na článku 253 šiestom odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie, sleduje trojaký cieľ.

Jeho cieľom je predovšetkým objasniť rozsah výnimky uvedenej v článku 38 ods. 4 rokovacieho poriadku, ktorý sa týka možnosti členských štátov používať v určitých konaniach svoj úradný jazyk. Navrhuje sa zmeniť tento článok tak, aby sa táto možnosť vzťahovala nielen na tri prípady, ktoré sú v ňom v súčasnosti uvedené, ale aj na všetky veci, ktorých sa členské štáty zúčastňujú, ako aj na každý návrh, žiadosť, žalobu, opravný prostriedok alebo odvolanie, ktoré podávajú, a to bez ohľadu na ich právny základ. Táto zmena by sa mutatis mutandis vzťahovala aj na článok 38 ods. 5, ktorý sa týka možnosti, aby zmluvné strany Dohody o EHP, ktoré nie sú členskými štátmi, a Dozorný úrad EZVO používali niektorý z jazykov uvedených v článku 36 rokovacieho poriadku v súčasnom rámci ich účasti na konaniach pred Súdny dvorom.

Cieľom tohto návrhu je ďalej zmierniť, zjednodušiť alebo odstrániť niektoré formality upravené v rokovacom poriadku, či už z dôvodu ich nadbytočnosti, alebo z dôvodu času, ktorý tieto formality vyžadujú, a teda ich vplyvu na dĺžku konania. To zahŕňa najmä povinnosť vyhotovovať zápisnice z pojednávania na účely prednesu návrhov alebo vyhlásenia rozsudkov, hoci sa z takýchto pojednávanií v súčasnosti uskutočňuje priamy prenos a zostávajú prístupné na internetovej stránke Súdneho dvora, alebo potreba prijať uznesenie v takých prípadoch, akými sú začatie ústnej časti konania alebo priznanie dôverného zaobchádzania v rámci odvolacieho konania, ak bolo rovnakým údajom priznané dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k jednému alebo viacerým účastníkom konania už v prvostupňovom konaní.

Z týchto dôvodov sa preto navrhuje zmena článkov 83, 84 a 190 rokovacieho poriadku, aby povinnosť vyhotovovať zápisnicu bola zúžená len na pojednávania na účely prednesov a aby potreba prijímať uznesenie bola vyhradená len pre prípady, keď je to plne odôvodnené, ako je napríklad opätovné začatie ústnej časti konania alebo prípad, keď účastník konania žiada Súdny dvor o dôverné zaobchádzanie s novými informáciami alebo vo vzťahu k ďalším účastníkom konania.

Tento návrh napokon vychádza zo skúseností získaných najmä pri obmenách zloženia Súdneho dvora, ku ktorým dochádza každé tri roky. Vzhľadom na ustanovenie rokovacieho poriadku, podľa ktorého originál rozsudku podpisujú všetci sudcovia, ktorí sa zúčastnili na porade, je totiž súd v prípade súčasného odchodu viacerých sudcov nútený ukončiť porady vo veľkom počte vecí s dostatočným predstihom pred dátumom skutočnej obmeny zloženia Súdneho dvora, aby bolo možné v príslušných veciach zabezpečiť preklad rozsudkov,

a následne ich podpis a vyhlásenie pred odchodom sudcov, ktorých funkčné obdobie končí. Požiadavka uvedená v článku 88 ods. 2 rokovacieho poriadku má tak za následok, že porady súdu sa počas niekoľkých mesiacov sústreďujú na veci, ktorých sa zúčastňujú sudcovia, ktorých funkčné obdobie končí – na úkor ostatných vecí, ktorých stav konania dovoľuje rozhodnúť –, v dôsledku čoho počas niekoľkých týždňov pred obmenou spočíva pracovné zaťaženie na sudcoch, ktorí zostávajú vo funkcii, keďže sudcovia, ktorých funkčné obdobie končí, už prakticky nemajú čas podpísať originál rozsudkov vo veciach, na ktorých sa zúčastnili.

Z tohto dôvodu sa v záujme riadneho výkonu spravodlivosti navrhuje zmeniť vyššie uvedené ustanovenie – a analogicky aj článok 200 týkajúci sa stanovísk – tak, aby sa sudcovia, ktorých funkčné obdobie končí, mohli až do konca svojho funkčného obdobia zúčastňovať na poradách a aby v takom prípade predseda rozhodovacej komory osvedčil, že sa títo sudcovia skutočne zúčastnili na porade rozhodovacej komory.

V rovnakom zmysle – a v záujme zabezpečenia rovnomernejšieho rozdelenia pracovného zaťaženia medzi všetkých sudcov a plynulejšieho vybavovania odvolaní, na ktoré sa vzťahuje článok 58a štatútu – sa navrhuje zmeniť článok 170b ods. 2 rokovacieho poriadku na účely zmeny dátumu rozhodujúceho pre určenie zloženia komory príslušnej prijímať odvolania. Okrem podpredsedu a sudcu spravodajcu by tak bol tretím členom rozhodovacej komory predseda trojčlennej komory, ku ktorej bol sudca spravodajca pridelený v okamihu svojho určenia za sudcu spravodajcu, a nie v okamihu (skoršom) podania žiadosti o prijatie odvolania.

Podrobnejšie vysvetlenia dôvodov tejto zmeny – ako aj ostatných navrhovaných zmien – sú uvedené nižšie v texte. Pre lepšiu čitateľnosť sú konkrétne zmeny vyznačené v znení existujúcich ustanovení sivou farbou.

ZMENY ROKOVACIEHO PORIADKU SÚDNEHO DVORA

SÚDNY DVOR,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie a najmä na jej článok 253 šiesty odsek,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok 106a ods. 1,

so zreteľom na Protokol o štatúte Súdneho dvora Európskej únie, a najmä na jeho článok 63,

keďže z dôvodu pochybností o tom, v ktorých situáciách sú členské štáty v konaniach pred Súdny dvorom oprávnené používať svoj úradný jazyk, je potrebné objasniť rozsah výnimky uvedenej v článku 38 ods. 4 a spresniť, že možnosť členských štátov používať svoj úradný jazyk sa vzťahuje na všetky veci, na ktorých sa zúčastňujú, a na každý návrh, žiadosť, žalobu alebo opravný prostriedok podaný na Súdny dvor, vrátane odvolaní podaných na základe článkov 56 alebo 57 Protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie,

keďže je okrem toho potrebné zmierniť alebo odstrániť niektoré formality upravené v rokovacom poriadku, či už z dôvodu ich nadbytočnosti v súvislosti s najnovším technologickým vývojom, alebo z dôvodu pracovného zaťaženia, ktoré spôsobujú, a ich vplyvu na dĺžku konaní,

keďže je na tento účel potrebné zúžiť povinnosť vyhotovovať zápisnicu iba na pojednávania na účely prednesov, a rozlišovať medzi formalitami vyžadovanými v prípade opätovného začatia ústnej časti konania a miernejšími formalitami v prípade začatia tejto časti,

keďže je navyše potrebné zohľadniť závery vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora v oblasti dôverného zaobchádzania a oslobodiť Súdny dvor od povinnosti prijímať uznesenie, ak účastník konania v rámci odvolania žiada vo vzťahu k inému účastníkovi konania rovnaké dôverné zaobchádzanie, aké už Všeobecný súd priznal v prvostupňovom konaní,

keďže je tiež potrebné zohľadniť skúsenosti získané Súdny dvorom v prípadoch úmrtia sudcu alebo súčasného odchodu viacerých sudcov a upraviť možnosť predsedu rozhodovacej komory osvedčiť, že sa sudca, ktorý už nemôže pripojiť svoj podpis na originál rozsudku alebo stanoviska, zúčastnil na porade uvedenej rozhodovacej komory,

keďže je napokon potrebné uľahčiť vybavovanie vecí podliehajúcich mechanizmu predchádzajúceho prijímania odvolaní a zabezpečiť rovnomernejšie rozdelenie pracovného zaťaženia medzi všetkých sudcov zmenou dátumu zohľadňovaného na účely určovania zloženia komory príslušnej prijímať odvolania, pričom toto zloženie sa určí vo vzťahu k dátumu, keď bol sudca určený za sudcu spravodajcu, a nie vo vzťahu k dátumu podania žiadosti o predchádzajúce prijatie odvolania,

po schválení Radou...

PRIJAL TIETO ZMENY SVOJHO ROKOVACIEHO PORIADKU:

Článok 1

Rokovací poriadok Súdneho dvora z 25. septembra 2012¹ sa mení takto:

1) Článok 38 ods. 4 sa nahrádza týmto znením:

„Odchylne od predchádzajúcich ustanovení sú členské štáty oprávnené používať svoj úradný jazyk, ak sa zúčastňujú na prejudiciálnom konaní, ak vstupujú do sporu alebo konania pred Súdny dvor alebo ak na Súdny dvor podávajú návrh, žiadosť, žalobu, opravný prostriedok alebo odvolanie. Toto ustanovenie sa vzťahuje na ich písomné podania a ústne vyjadrenia. Ich preklad do jazyka konania v každom takomto prípade zabezpečí tajomník.“

Hoci členské štáty mali vždy právo pred súdmi tvoriacimi Súdny dvor Európskej únie používať svoj úradný jazyk, článok 38 ods. 4 súčasného rokovacieho poriadku odráža túto skutočnosť len čiastočne, keďže uvádza len tri prípady, a to účasť členských štátov na prejudiciálnych konaniach, vstup týchto štátov ako vedľajších účastníkov do konaní na Súdnom dvore a žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 259 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

V tomto ustanovení nie sú uvedené odvolania upravené v článkoch 56 a 57 štatútu, ani návrhy a opravné prostriedky podľa kapitoly 9 hlavy IV rokovacieho poriadku súvisiace so žalobami, ani účasť členských štátov v konaniach o preskúmaní podľa hlavy VI alebo v konaniach o stanoviskách podľa hlavy VII rokovacieho poriadku. Pritom niet pochyb, že tieto štáty sú v rámci takýchto konaní oprávnené používať svoj úradný jazyk.

Vyplýva to tak zo znenia článku 37 ods. 2 rokovacieho poriadku, ktorý pri určení jazyka konania v rámci konaní o odvolaní, o preskúmaní a o návrhoch a opravných prostriedkoch uvedených v kapitole 9 hlavy IV výslovne odkazuje na výnimku stanovenú v článku 38 ods. 4 a 5, ako aj z článku 56 druhého a tretieho odseku štatútu. Tento posledný uvedený článok spresňuje, že členské štáty môžu s výnimkou prípadov týkajúcich sa sporov medzi Úniou a jej zamestnancami podať odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa končí konanie, aj keď nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci, a že v takom prípade majú tieto štáty rovnaké postavenie ako štáty, ktoré vstúpili do konania na prvom stupni. Toto spresnenie teda znamená, že podobne ako členské štáty, ktoré vstúpili do konania na prvom stupni a ktoré môžu používať svoj úradný jazyk podľa článku 46 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, môžu svoj úradný jazyk používať aj štáty, ktoré neboli účastníkmi konania pred Všeobecným súdom a podajú odvolanie na Súdny dvor.

¹ Ú. v. EÚ L 265, z 29. septembra 2012, s. 1, zmenený 18. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 173, z 26. júna 2013, s. 65), z 19. júla 2016 (Ú. v. EÚ L 217, z 12. augusta 2016, s. 69), z 9. apríla 2019 (Ú. v. EÚ L 111, z 25. apríla 2019, s. 73), z 26. novembra 2019 (Ú. v. EÚ L 316, zo 6. decembra 2019, s. 103) a z 2. júla 2024 (Ú. v. EÚ L, z 12. augusta 2024).

S cieľom rozptýliť akúkoľvek nejasnosť, ktorá by mohla v tejto otázke pretrvávať, sa navrhuje zmeniť článok 38 ods. 4 rokovacieho poriadku tak, aby sa táto medzera vyplnila a výslovne sa stanovilo, že členské štáty môžu používať svoj úradný jazyk nielen v troch vyššie uvedených prípadoch, ale aj v prípade, ak sa zúčastňujú na konaní pred Súdny dvorom – ako je konanie o stanovisku alebo konanie o preskúmaní – alebo ak podajú na Súdny dvor žiadosť, návrh, žalobu, opravný prostriedok alebo odvolanie.

2) Článok 38 ods. 5 sa nahrádza týmto znením:

„Zmluvné strany Dohody o EHP, ktoré nie sú členskými štátmi, a Dozorný úrad EZVO sú oprávnené používať niektorý z jazykov uvedených v článku 36, odlišný od jazyka konania, ak sa zúčastňujú na prejudiciálnom konaní, ak vstupujú do sporu alebo konania pred Súdny dvorom alebo ak na Súdny dvor podávajú návrh alebo odvolanie. Toto ustanovenie sa vzťahuje na ich písomné dokumenty a ústne vyjadrenia. Ich preklad do jazyka konania v každom takomto prípade zabezpečí tajomník.“

Zmena uvedená v predchádzajúcom bode sa uplatňuje mutatis mutandis na štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o EHP, ktoré nie sú členskými štátmi, a Dozorný úrad EZVO. Vzhľadom na to, že tieto štáty a úrad sa môžu zúčastniť na konaniach pred Súdny dvorom v iných prípadoch, než sú dva prípady, na ktoré sa v súčasnosti vzťahuje článok 38 ods. 5, je potrebné doplniť znenie tohto článku tak, aby bolo stanovené, že tieto štáty a úrad môžu používať niektorý z jazykov uvedených v článku 36, odlišný od jazyka konania, nielen keď sa zúčastňujú na prejudiciálnom konaní alebo keď vstupujú do sporu prebiehajúceho pred Súdny dvorom, ale aj keď sa zúčastňujú na takom konaní, akým je napríklad konanie o preskúmaní podľa článku 195 rokovacieho poriadku, alebo ak na Súdny dvor podávajú návrh uvedený v kapitole 9 hlavy IV uvedeného poriadku alebo odvolanie.

3) Článok 83 sa nahrádza týmto znením:

„Článok 83 *Začatie alebo opätovné začatie ústnej časti konania*

Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o začatí ústnej časti konania alebo uznesením opätovne začať túto časť konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 štatútu.“

Článok 83 rokovacieho poriadku stanovuje možnosť Súdneho dvora nariadiť začatie alebo opätovné začatie ústnej časti konania a v tejto súvislosti sú v ňom uvedené tri príklady konkrétnych situácií, ktoré môžu viesť k začatiu alebo opätovnému začatiu ústnej časti

konania. Bez toho, aby bola dotknutá podstata začatia alebo opätovného začatia ústnej časti konania, a bez toho, aby boli dotknuté okolnosti, ktoré by mohli viesť k takejto situácii, cieľom tejto zmeny je zjednodušiť modus operandi Súdneho dvora v prípade začatia ústnej časti konania.

Hoci je nesporné, že prijatie uznesenia má v rámci opätovného začatia ústnej časti konania nepochybne význam v prípade, že sa už uskutočnilo pojednávanie a/alebo boli prednesené návrhy generálneho advokáta, použitie uznesenia sa zdá byť neprimerané, pokiaľ sa ústna časť konania ešte nezačala a neuskutočnilo sa ani pojednávanie, resp. neboli prednesené ani návrhy. V takom prípade totiž môže mať rozhodnutie o začatí ústnej časti konania formu jednoduchého rozhodnutia oznámeného účastníkom konania v liste kancelárie súdu, ku ktorému sa prípadne pripoja otázky na písomné alebo ústne zodpovedanie.

Nezdá sa však potrebné meniť súčasnú prax, pokiaľ ide o opätovné začatie ústnej časti konania. Ak Súdny dvor usúdi, že táto časť konania musí byť opätovne začatá, je dôležité, aby spresnil dôvody, ktoré účastníkom konania alebo subjektom oprávneným podľa článku 23 štatútu umožnia oboznámiť sa v plnej miere s rozsahom tohto opätovného začatia tejto časti konania a pripraviť sa čo najlepšie na nové pojednávanie na účely prednesov. Prijatie uznesenia sa v takom prípade zdá byť najvhodnejším nástrojom na vysvetlenie dôvodov opätovného začatia ústnej časti konania a uvedenie otázok, ktoré treba v tomto kontexte podrobnejšie preskúmať.

4) Článok 84 sa nahrádza týmto znením:

„Článok 84 Zápisnica z pojednávania na účely prednesov

1. Tajomník vyhotoví z každého pojednávania na účely prednesov zápisnicu. Túto zápisnicu podpisuje predseda a tajomník. Zápisnica má povahu verejnej listiny.
2. Účastníci konania a subjekty oprávnené podľa článku 23 štatútu môžu do zápisnice nahliadnuť v kancelárii a nechať si vyhotoviť jej kópiu.“

Hoci vyhotovenie zápisnice z každého pojednávania kanceláriou predstavovalo až donedávna významnú formalitu umožňujúcu osvedčiť tak samotné uskutočnenie tohto pojednávania, ako aj jeho predmet a priebeh, takáto formalita dnes stratila významnú časť svojej užitočnosti, keďže z pojednávani na účely prednesu návrhov a vyhlásenia rozsudkov sa uskutočňuje prenos priamo na internetovej stránke Súdneho dvora, kde záznamy z týchto pojednávani zostávajú následne prístupné. Po prednese návrhov a vyhlásení rozsudku sa návrhy a rozsudok založia do spisu a doručia sa účastníkom konania alebo subjektom oprávneným podľa článku 23 štatútu.

Za týchto okolností sa navrhuje obmedziť povinnosť vyhotoviť zápisnicu z pojednávania iba na pojednávania na účely prednesov a v tomto zmysle zmeniť znenie článku 84 ods. 1

rokovacieho poriadku. Táto zmena sa však netýka všetkých jazykových verzií. V niektorých jazykoch sa súčasné znenie článku 84 ods. 1 už vzťahuje iba na pojednávania na účely prednesov.

5) Článok 88 sa nahrádza týmto znením:

„Článok 88 Vyhlásenie a doručenie rozsudku

1. Rozsudok sa vyhlasuje na verejnom pojednávaní.
2. Originál rozsudku podpisuje predseda, sudcovia, ktorí sa zúčastnili na porade a tajomník. Ak originál už nemôže podpísať sudca, ktorý sa zúčastnil na porade, buď z dôvodu svojho zdravotného stavu alebo úmrtia alebo z dôvodu svojho odstúpenia z funkcie alebo uplynutia funkčného obdobia, predseda osvedčí, že tento sudca sa zúčastnil na porade.
3. Podpísaný originál rozsudku sa opatrí pečaťou a uloží sa v kancelárii. Účastníkom konania, prípadne vnútroštátnemu súdu, subjektom oprávneným podľa článku 23 štatútu a Všeobecnému súdu sa doručí overená kópia rozsudku.“

Ako bolo uvedené v úvodnej časti dôvodovej správy k tomuto návrhu, obmena zloženia Súdneho dvora, ku ktorej dochádza každé tri roky, je udalosťou, ktorá môže narušiť riadne fungovanie súdu, keďže mu ukladá povinnosť skončiť v relatívne krátkej lehote vysoký počet vecí, aby boli dodržané požiadavky vyplývajúce z článku 17 štatútu, podľa ktorého sú rozhodnutia súdu platné len vtedy, ak sú prijaté minimálnym počtom sudcov – ktorý sa líši v závislosti od veľkosti dotknutej rozhodovacej komory –, a z článku 88 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý spresňuje, že originál rozsudku musí byť podpísaný predsedom, sudcami, ktorí sa zúčastnili na porade, a tajomníkom.

Hoci pravidlo týkajúce sa kvóra stanovené v článku 17 štatútu nevyvoláva žiadne ťažkosti, neplatí to pre požiadavku stanovenú v článku 88 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Keďže originál rozsudku možno podpísať len vtedy, ak je k dispozícii v jazyku konania, porady sudcov musia byť nevyhnutne zorganizované dostatočne vopred pred dátumom čiastočnej obmeny zloženia Súdneho dvora, aby bolo možné podpísať tento originál pred skutočným odchodom sudcov, ktorých funkčné obdobie sa končí. Čím je počet týchto sudcov vyšší, tým viac vecí bude musieť Súdny dvor prejednať v relatívne krátkom čase a tým väčší bude tlak na týchto sudcov a služby, najmä prekladateľskú službu, a to so všetkými rizikami, ktoré predstavuje práca vykonávaná v časovej tiesni.

Okrem vyššie uvedených ťažkostí treba uviesť, že požiadavka stanovená v článku 88 ods. 2 rokovacieho poriadku má vplyv aj na prejednanie ostatných vecí, pretože nevyhnutnosť priznať absolútnu prioritu veciam, na ktorých sa podieľajú sudcovia, ktorých funkčné obdobie sa končí, má automaticky za následok odloženie prejednávania ostatných vecí, ktoré boli

Súdnemu dvoru predložené, na neskorší dátum, hoci stav konania v niektorých z týchto vecí dovoľuje, aby sa o nich rozhodlo.

Napokon treba zdôrazniť, že ťažkosti uvedené v predchádzajúcich riadkoch sú tým viac vážnejšie v situácii, keď sa rozhodnutia o predĺžení funkčného obdobia sudcov oneskoria. Pokiaľ totiž existuje neistota v súvislosti s obnovou funkčného obdobia týchto sudcov, Súdny dvor uprednostňuje prejednanie vecí týchto sudcov, najmä vtedy, keď vykonávajú funkciu sudcu spravodajcu, a to s cieľom zabrániť tomu, aby sa v prípade neobnovenia funkcie museli tieto veci prejednať od začiatku. Tento prístup síce vyplýva zo snahy o riadny výkon spravodlivosti, pričom jeho cieľom je chrániť práva účastníkov konania, avšak má tiež za následok ďalšie zvýšenie tlaku a počtu vecí, ktoré treba prejednať prednostne, a v dôsledku toho aj počtu vecí, ktorých preskúmanie treba odložiť na neskôr.

Vzhľadom na všetky tieto dôvody a s cieľom lepšie rozložiť pracovné zaťaženie členov počas celého ich funkčného obdobia a zabezpečiť včasnú preskúmanie všetkých vecí predložených Súdnemu dvoru sa navrhuje malá zmena znenia článku 88 ods. 2 rokovacieho poriadku a jeho rozdelenie na dva samostatné odseky. Odsek 2 sa bude zaoberať osobitným prípadom podpisu, zatiaľ čo na aspekty súvisiace s umiestnením pečate, uložením originálu rozsudku v kancelárii a dorúčením overenej kópie tohto rozsudku všetkým relevantným adresátom by sa vzťahoval nový odsek 3.

Pokiaľ ide o samotný podpis, požiadavka podpisu všetkými členmi, ktorí sa zúčastnili na porade, bude naďalej v zásade zachovaná, avšak navrhuje sa zmena znenia v tom zmysle, aby stanovovalo, že pokiaľ už nie je prakticky možné, aby sudca, ktorý sa zúčastnil na porade, podpísal rozsudok, napríklad preto, že porada v tejto veci sa skončila krátko pred čiastočnou obmenou zloženia Súdneho dvora a rozsudok v čase odchodu tohto sudcu ešte nie je preložený, jeho podpis bude nahradený osvedčením zo strany predsedu rozhodovacej komory, že uvedený sudca sa zúčastnil na porade.

Rovnaké pravidlo sa analogicky uplatní na zriedkavejšie situácie, v ktorých sudca, ktorý sa zúčastnil na porade, už nie je schopný podpísať originál rozsudku, a to buď z dôvodu svojho odstúpenia z funkcie, alebo z dôvodu svojho zdravotného stavu alebo úmrtia. Aj v tomto prípade by bolo v rozpore s požiadavkami riadneho výkonu spravodlivosti, ak by došlo k zrušeniu vyhlásenia rozsudku a začatiu konania ab initio len z dôvodu, že člen rozhodovacej komory nemohol podpísať originál predmetného rozsudku. Preto sa navrhuje, aby aj v tomto prípade predseda osvedčil, že daný sudca sa skutočne zúčastnil na porade.

Pre úplnosť je napokon potrebné uviesť, že ak je to práve samotný predseda, ktorý nie je schopný podpísať rozsudok z dôvodu svojho odchodu zo Súdneho dvora, túto osvedčovaciu funkciu bude vykonávať sudca, ktorý ho nahradí, a to na základe všeobecných pravidiel obsiahnutých v článkoch 13 a 30 rokovacieho poriadku.

6) Článok 170b ods. 2 sa nahrádza týmto znením:

„2. Rozhodnutie o tejto žiadosti prijme na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta komora osobitne ustanovená na tento účel, ktorej predsedá podpredseda Súdneho dvora a jej ďalšími členmi sú sudca spravodajca a predseda trojčlennej komory, do ktorej je sudca spravodajca pridelený v čase svojho určenia za sudcu spravodajcu.“

Cieľom navrhovanej zmeny je vyriešiť praktický problém, ktorý vzniká každé tri roky pri čiastočnej obmene zloženia Súdneho dvora.

V súčasnom znení totiž článok 170b ods. 2 rokovacieho poriadku stanovuje, že preskúvanie odvolaní, ktoré patria do pôsobnosti článku 58a štatútu, je zverené podpredsedovi Súdneho dvora, sudcovi, ktorý bol určený na výkon funkcie sudcu spravodajcu, a predsedovi trojčlennej komory, do ktorej je sudca spravodajca pridelený v deň podania žiadosti o prijatie odvolania. Problém, ktorý vzniká v praxi, sa týka práve tohto posledného referenčného dátumu. Vzhľadom na to, že čiastočná obmena je spojená s odchodom jedného alebo viacerých sudcov zo Súdneho dvora a sudcovia, ktorí ich nahrádzajú, zjavne nemôžu byť pridelení do komory pred svojim nástupom do funkcie, počet sudcov, ktorí môžu byť určení za sudcu spravodajcu na účely prejednávania odvolaní podaných pred dátumom čiastočnej obmeny zloženia Súdneho dvora, je celkom obmedzený, pretože v týchto veciach môžu byť za sudcu spravodajcu určení len sudcovia, ktorých funkčné obdobie nekončí a ktorí nevykonávajú ani funkciu podpredsedu, ani funkciu predsedu trojčlennej komory.

Problém zloženia komory príslušnej prijímať odvolania môže mať ešte závažnejší rozmer, ak je sudca, ktorý bol pred čiastočnou obmenou určený na výkon funkcie sudcu spravodajcu, zvolený po tejto obmene do funkcie podpredsedu Súdneho dvora alebo predsedu trojčlennej komory. Pridelenie veci inému sudcovi spravodajcovi, aby sa dodržalo znenie článku 170b, sa potom javí ako nevyhnutné.

S cieľom zjednodušiť riadenie týchto vecí a zabezpečiť vyváženejšie rozdelenie pracovného zaťaženia medzi všetkých sudcov a najmä nových sudcov, ktorí nastúpili do funkcie, sa preto navrhuje zmeniť vyššie uvedené časové spresnenie a stanoviť, že rozhodnutie o žiadosti o prijatie odvolania prijíma komora zložená z podpredsedu, sudcu spravodajcu a predsedu trojčlennej komory, do ktorej je tento sudca pridelený v čase svojho určenia za sudcu spravodajcu, a nie k dátumu podania žiadosti o prijatie odvolania, ktorý je skorší. Táto zmena umožní rýchlejšie rozhodovanie o takýchto žiadostiach bez toho, aby bolo potrebné opätovne prideliť vec inému sudcovi spravodajcovi.

7) Do článku 190 sa vkladá tento odsek:

„4. Ak účastník konania v rámci konania o odvolaní proti rozhodnutiu Všeobecného súdu požiada vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania pred Všeobecným súdom o dôverné zaobchádzanie so skutočnosťami predloženými pred Súdny dvorom, ktoré už boli predmetom takéhoto zaobchádzania vo vzťahu k tomuto účastníkovi konania

v prvostupňovom konaní, rovnaké zaobchádzanie sa uplatní aj na účely konania pred Súdny dvorom.“

Cieľom tejto zmeny je zjednodušiť vybavovanie žiadostí o dôverné zaobchádzanie, predložených v rámci odvolacieho konania. Ak totiž Súdny dvor rozhoduje o takýchto žiadostiach v rámci odvolacieho konania, je povinný vyžiadať si pripomienky účastníkov konania k tejto žiadosti a následne o nej rozhodnúť uznesením, aj keď ostatní účastníci konania proti takejto žiadosti nevzniesli žiadne námietky. Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že ak Všeobecný súd prizná vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania dôverné zaobchádzanie s určitými skutočnosťami uvedenými v spise, Súdny dvor v prípade podobnej žiadosti podanej v rámci odvolacieho konania vždy prizná rovnaké dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k tomuto účastníkovi konania.

Navrhuje sa preto kodifikovať túto judikatúru tým, že sa do rokovacieho poriadku vloží osobitné ustanovenie týkajúce sa tejto oblasti, v dôsledku čoho nebude musieť Súdny dvor prijímať uznesenia v takýchto prípadoch, čo prispeje k urýchleniu prejednávania veci.

8) Článok 200 sa nahrádza týmto znením:

„Článok 200 *Vyhlásenie a doručenie stanoviska*

1. Stanovisko sa vyhlasuje na verejnom pojednávaní.

2. Originál stanoviska podpisuje predseda, sudcovia, ktorí sa zúčastnili na porade, a tajomník. Ak originál už nemôže podpísať sudca, ktorý sa zúčastnil na porade, buď z dôvodu svojho zdravotného stavu alebo úmrtia alebo z dôvodu svojho odstúpenia z funkcie alebo uplynutia funkčného obdobia, predseda osvedčí, že tento sudca sa zúčastnil na porade.

3. Podpísaný originál stanoviska sa opatrí pečaťou a uloží sa v kancelárii. Overená kópia sa doručí všetkým členským štátom, ako aj inštitúciám uvedeným v článku 196 ods. 1.“

Účel tejto zmeny je dvojaký.

Na jednej strane má odzrkadliť zmenu vykonanú v článku 88 ods. 2 rokovacieho poriadku s cieľom zohľadniť osobitné situácie, v ktorých už nie je prakticky možné získať všetky podpisy sudcov, ktorí sa zúčastnili na porade.

Na druhej strane má za cieľ jednak zosúladiť znenie tohto článku so znením článku 88 tým, že odkazuje na opatrenie stanoviska pečaťou a jeho uloženie v kancelárii, a jednak doplniť názov článku tak, aby odrážal jeho obsah a doručenie stanoviska členským štátom a inštitúciám uvedeným v článku 196.

Článok 2

Tieto zmeny rokovacieho poriadku, ktorých znenie v jazykoch uvedených v článku 36 tohto poriadku je záväzné, sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnú účinnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po ich uverejnení.

Luxemburg...